

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 29 sierpnia 2022 r.

Poz. 4127

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IF-II.4131.35.2022 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 26 sierpnia 2022 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XL/286/22 Rady Gminy Dębowa Kłoda z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Terenów wokół Jeziora Bialskiego” położonego w obrębie wsi Białka, gm. Dębowa Kłoda, obejmującego obszar działek gruntu nr: 644, 778/5, 778/6, 781/23, 781/25, 781/26, 781/27, położonych w miejscowości Białka, gm. Dębowa Kłoda.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XL/286/22 Rady Gminy Dębowa Kłoda z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Terenów wokół Jeziora Bialskiego” położonego w obrębie wsi Białka, gm. Dębowa Kłoda, obejmującego obszar działek gruntu nr: 644, 778/5, 778/6, 781/23, 781/25, 781/26, 781/27, położonych w miejscowości Białka, gm. Dębowa Kłoda.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XL/286/22 została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 sierpnia 2022 r.

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022r. poz. 503) po stwierdzeniu, iż projekt miejscowego planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębowa Kłoda”, Rada Gminy Dębowa Kłoda uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Terenów wokół Jeziora Bialskiego” położonego w obrębie wsi Białka, gm. Dębowa Kłoda, obejmującego obszar działek gruntu nr: 644, 778/5, 778/6, 781/23, 781/25, 781/26, 781/27, położonych w miejscowości Białka, gm. Dębowa Kłoda.

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, iż nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

W ocenie organu nadzoru uchwała XL/286/22 została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pojęcie „zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego” interpretowane jest jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyroki NSA z dnia 11 września 2008 r. sygn. akt II OSK 215/08; z dnia 25 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1778/08 publik. [w:] CBOSA).

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr XL/286/22 Rady Gminy Dębowa Kłoda z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Terenów wokół Jeziora Bialskiego” położonego w obrębie wsi Białka, gm. Dębowa Kłoda, obejmującego obszar działek gruntu nr: 644, 778/5, 778/6, 781/23, 781/25, 781/26, 781/27, położonych w miejscowości Białka, gm. Dębowa Kłoda w sposób istotny narusza art. 15 ust. 2 pkt 6, art. 15 ust. 1, art. 9 ust. 4, art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w treści art. 15 ust. 2 pkt 6 wskazuje obowiązek określenia w miejscowym planie: zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Z przywołanego przepisu wynika, iż w planie miejscowym obowiązkowo należy określić liczbę miejsc do parkowania w tym liczbę miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji.

Sposób realizacji obowiązku określenia w planie miejscowym ustaleń dotyczących wskaźników w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych został zawarty w § 4 pkt 9 lit. c Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przywołane regulacje są wystarczające do stwierdzenia, że każda forma zabudowy związana z koniecznością zapewnienia dostępu do drogi, wymaga urządzenia odpowiedniej liczby miejsc dla samochodów, a sposób określenia liczby tych miejsc zależy od specyfiki danego terenu.

Brak wyznaczenia minimalnej liczby miejsc do parkowania dla osób zaopatrzonych w kartę parkingową dla terenów o charakterze turystyczno-letniskowym w uchwale Nr XL/286/22 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Terenów wokół Jeziora Bialskiego” położonego w obrębie wsi Białka, gm. Dębowa Kłoda, obejmującego obszar działek gruntu nr: 644, 778/5, 778/6, 781/23, 781/25, 781/26, 781/27, położonych w miejscowości Białka, gm. Dębowa Kłoda powoduje, iż obowiązek ten nie został spełniony.

Jak stanowi § 4 ust. 1 przedmiotowej uchwały „Ustala się następujące symbole literowe określające przeznaczenie terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi, zgodnie z rysunkami zmiany planu:

- 1) ML- teren zabudowy letniskowej;
- 2) UTS/ML- tereny zabudowy usług turystyki, sportu i rekreacji; i zabudowy letniskowej;
- 3) US- tereny usług sportu;
- 4) UT- tereny usług turystyki;
- 5) E- tereny infrastruktury technicznej- elektroenergetyka;
- 6) KDP- tereny parkingów ogólnodostępnych;
- 7) KDD- tereny dróg publicznych- droga dojazdowa;

- 8) *KDW- tereny dróg wewnętrznych;*
- 9) *PP- tereny ciągów pieszo-jezdnych;*
- 10) *ZP- tereny zieleni rekreacyjnej*".

Z kolei w §14 ust. 2 pkt 1 ustalono zasady realizacji miejsc parkingowych: „1) *na terenach zabudowy obowiązuje realizacja miejsc parkingowych, w tym miejsc przeznaczonych do parkowania z kartą parkingową, stosownie do potrzeb, w sposób umożliwiający prawidłowe zagospodarowanie działek oraz z uwzględnieniem sposobów i zasad określonych w przepisach odrębnych*”.

Analiza przedłożonej organowi nadzoru uchwały wraz załącznikami oraz dokumentacją planistyczną wykazała, że Rada Gminy Dębowa Kłoda nie wyznaczyła dla terenów o symbolu UTS/ML, US, UT, ZP liczby miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, pozostawiając te kwestie do rozstrzygnięcia podmiotom stosującym zapisy planu.

Pojęcie karty parkingowej, do którego odwołuje się ustawodawca w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wprowadziła ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 110 z późn. zm.). Zgodnie z art. 8 ust. 3a ww. ustawy, kartę parkingową wydaje się:

- 1) osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się; 2) osobie niepełnosprawnej, która nie ukończyła 16 roku życia mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się; 3) placówce zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Posiadacz karty parkingowej może korzystać z określonych ustawą uprawnień na drogach publicznych. Osoba niepełnosprawna legitymująca się taką kartą, kierująca pojazdem samochodowym oznaczonym kartą, może nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju (art. 8 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym). Podobne przywileje uzyskuje kierujący pojazdem, który przewozi osobę niepełnosprawną legitymującą się kartą parkingową oraz przewożący osobę mającą znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, pozostającą pod opieką placówki zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się (art. 8 ust. 2).

Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1693) nakłada na organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach obowiązek wyznaczania stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową:

- na drogach publicznych; - w strefach zamieszkania, o których mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
- w strefach ruchu, o których mowa w art. 2 pkt 16a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

Stanowiska postojowe dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w miejscu przeznaczonym na postój pojazdów wyznacza się w liczbie nie mniejszej niż (art. 12a ust. 2 ustawy o drogach publicznych):

- 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6 - 15; - 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16 - 40; - 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41 - 100; - 4 % ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100.

Przywołane przepisy jednoznacznie wskazują, że karty parkingowe służyć mają ułatwieniom w korzystaniu przez osoby niepełnosprawne z dróg publicznych i innych przestrzeni przeznaczonych na komunikację publiczną.

Przywołanym na wstępie przepisem ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustawodawca rozszerzył niektóre przywileje osób niepełnosprawnych na inne tereny niż drogi publiczne - poprzez obowiązek określenia w planie miejscowym miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Ze względu na miejsce w systemie prawnym instytucji kart parkingowych - jako przywileju w sferze publicznej udzielanego przez organy władzy publicznej - nie można rozszerzać tego przywileju na nieruchomości prywatne (np. na tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną). Przywileje niektórych pojazdów w dostępie do miejsc i terenów o charakterze ogólnodostępnym winno ograniczyć się

wyłącznie do terenów o takim charakterze, czyli przeznaczanych w planach miejscowych pod zabudowę usługową, produkcyjną lub inną związaną z dostępem do miejsc pracy lub usług.

Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 432/16, *nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż dla prawidłowej realizacji obowiązku wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wystarczające będzie wskazanie w planie miejscowym, że w ramach minimalnej liczby miejsc do parkowania dopuszcza się miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, gdyż w konsekwencji wyliczenie dokładnej liczby tych miejsc dla poszczególnych inwestycji pozostawione zostanie organom architektoniczno- budowlanym na etapie udzielania pozwolenia na budowę, które to organy powinny zastosować wskaźniki określone w art. 12a ust. 2 ustawy o drogach publicznych. Rację ma Wojewoda, że przyjęcie takiego stanowiska czyni zbędną regulację przewidzianą w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. To gminę jako podmiot posiadający tzw. władztwo planistyczne ustawodawca uprawnilił do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który jest aktem prawa miejscowego, jednocześnie nakładając na nią obowiązki zawarcia w planie kompleksowych ustaleń określających dopuszczalny sposób zagospodarowania przestrzeni na danym terenie. Zatem to do obowiązków gminy należy również określenie w planie minimalnej liczby miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Gmina ma obowiązek określić liczbę tych miejsc (podać wskaźniki umożliwiające jej ustalenie), ewentualnie różnicując tę liczbę w zależności od przeznaczenia obiektów, przy których miejsca te mają się znaleźć.*

Reasumując, uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Rada Gminy Dębowa Kłoda nie zrealizowała dyspozycji wskazanej w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym była zobowiązana do określenia m. in. minimalnej liczby miejsc do parkowania w tym miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Uchwała Nr XL/286/22 Rady Gminy Dębowa Kłoda z dnia 28 lipca 2022 r. jest obarczona także kolejną, istotną wadą prawną.

Stosownie do art. 15 ust. 1 powyższej ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W § 1 ust. 2 uchwały Nr XL/286/22 wskazano, iż „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przedstawiony jest w postaci: 1) ustaleń planu stanowiących treść niniejszej uchwały; 2) rysunku planu nr 1 sporządzonego w skali 1: 1000 stanowiącego załącznik nr 1- obejmujący działki o nr ew.: 778/5, 778/6; 3) rysunku planu nr 2 sporządzonego w skali 1: 1000 stanowiącego załącznik nr 1 – obejmujący działkę o nr ew.: 644; 4) rysunku planu nr 3 sporządzonego w skali 1:1000 stanowiącego załącznik nr 1 – obejmujący działki o nr ew.: 781/23, 781/25, 781/26, 781/27”.

W §1 ust. 3 wskazano, iż „Załącznikami do niniejszej uchwały są także: 1) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu, stanowiące załącznik nr 2; 2) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowiące załącznik nr 3; 3) dokument elektroniczny zawierający dane przestrzenne, stanowiący załącznik nr 4”.

Zgodnie z dołączonym wrysem ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr XIX/118/20 Rady Gminy Dębowa Kłoda z dnia 8 lipca 2020 r. obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego określony na załączniku nr 1 do uchwały XL/286/22 posiada wyznaczony kierunek ML - tereny przeznaczone do zabudowy rekreacji indywidualnej. Zgodnie z zapisami ww. studium tereny przeznaczone dla zabudowy rekreacji indywidualnej (ML), to tereny które „obejmują tereny przeznaczone dla potrzeb rekreacji indywidualnej (letniskowej) w Białce. Nie dopuszcza się lokalizowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej”.

Tymczasem dla wyznaczonego obszaru, w planie wskazane zostały m.in. funkcja zabudowy lotniskowej (1ML- 5ML) oraz tereny usług turystyki (1 UT). W ustaleniach dla terenu 1UT w §17 ust. 2 pkt 3 wskazano „Dopuszcza się lokalizację budynków mieszkalnych oraz obiektów uzupełniających i towarzyszących istniejącej funkcji usługowej: obiekty gospodarcze, garażowe, obiekty sportu i rekreacji, place zabaw, obiekty handlu i rzemiosła, parkingi, obiekty małej architektury, obiekty i urzędnia infrastruktury technicznej, inne obiekty służące funkcji usługowej oraz lokalizację niewyznaczonych na rysunku planu dróg wewnętrznych, dojść pieszych i dojazdów do budynku;”.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dębowa Kłoda nie dopuszcza na terenach przeznaczonych dla zabudowy rekreacji indywidualnej (ML) lokalizacji budynków mieszkalnych. O ile zatem na podstawie zapisów studium dotyczących zagospodarowania i przeznaczenia terenów stanowiących wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się wydzielanie terenów pod usługi lub nieuciążliwą produkcję w ramach terenów o innej funkcji wiodącej o ile nie spowoduje to powstania uciążliwości dla terenów sąsiednich (str. 32 Tomu II Studium - Kierunki Zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębowa Kłoda) o tyle, w ocenie organu nadzoru nie jest możliwe dopuszczenie realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenie na którym studium wyraźnie tego zakazuje.

Dodatkowo wskazać należy, iż jak wynika z treści mapy na której sporządzony został rysunek planu, teren o przeznaczeniu 1 UT nie jest zainwestowany, zatem zapis dopuszczający lokalizację obiektów uzupełniających i towarzyszących dla istniejącej funkcji usługowej jest bezzasadny.

Powyższe uwagi w zakresie dopuszczenia lokalizacji budynków mieszkalnych na terenach, dla których studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje takiej możliwości dotyczą również terenów na załączniku nr 2 do uchwały XL/286/22. W studium obszar ten posiada wyznaczony kierunek UTS/ML - tereny przeznaczone do zabudowy usług turystyki, sportu i rekreacji z dopuszczeniem zabudowy rekreacji indywidualnej. Stosownie do wyznaczonego kierunku obszar o symbolu UTS/ML stanowi „tereny przeznaczone dla zabudowy usług turystyki, sportu i rekreacji z dopuszczeniem zabudowy rekreacji indywidualnej- obejmują tereny przeznaczone dla różnego typu obiektów i urządzeń związanych z turystyką, sportem i rekreacją, takich jak: ośrodki wczasowe i wypoczynkowe, hotele, obiekty gastronomiczne lub gospodarstwa agroturystyczne. W terenach UTS/ML dopuszcza się lokalizację zabudowy rekreacji indywidualnej”.

Tymczasem dla terenu o 1 UT w § 18 ust. 2 pkt 3 również dopuszczono „lokalizację budynków mieszkalnych oraz obiektów uzupełniających i towarzyszących istniejącej funkcji usługowej: obiekty gospodarcze, garażowe, obiekty sportu i rekreacji, place zabaw, obiekty handlu i rzemiosła, parkingi, obiekty małej architektury, obiekty i urzędnia infrastruktury technicznej, inne obiekty służące funkcji usługowej oraz lokalizację niewyznaczonych na rysunku planu dróg wewnętrznych, dojść pieszych i dojazdów do budynku;”

Kolejno, teren o przeznaczeniu 1UTS/ML - tereny zabudowy usług turystyki, sportu i rekreacji i zabudowy lotniskowej na załączniku graficznym nr 3 do uchwały XL/286/22, w obowiązującym studium opisano jako „Tereny przeznaczone do zabudowy usług turystyki, sportu i rekreacji (UTS)- obejmują tereny przeznaczone dla różnego typu obiektów i urządzeń związanych z turystyką, sportem i rekreacją, takich jak: ośrodki wczasowe i wypoczynkowe, hotele, obiekty gastronomiczne lub gospodarstwa agroturystyczne. W terenie UTS położonym w Makoszce dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej do obsługi obiektów wypoczynkowych”.

Z przywołanych zapisów wynika, iż tylko w miejscowości Makoszka możliwa będzie lokalizacja zabudowy mieszkaniowej. Zapisy studium nie przewidują takiej możliwości w miejscowości Białka, terenów której dotyczy przedmiotowe opracowanie.

Tymczasem w § 19 uchwały Nr XL/286/22 ponownie wskazano, iż „Dopuszcza się lokalizację budynków mieszkalnych oraz obiektów uzupełniających i towarzyszących istniejącej funkcji usługowej: obiekty gospodarcze, garażowe, obiekty sportu i rekreacji, place zabaw, obiekty handlu i rzemiosła, parkingi, obiekty małej architektury, obiekty i urzędnia infrastruktury technicznej, inne obiekty służące funkcji usługowej oraz lokalizację niewyznaczonych na rysunku planu dróg wewnętrznych, dojść pieszych i dojazdów do budynku;”

Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2011 r., sygn. akt IV/SA/Wa 719/10 „Związaną z ustalaniem studium przy sporządzaniu planu miejscowego polega zatem na formułowaniu zawartości tego planu - określonej w art. 4 ust. 1, art. 14 ust. 1 i w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - w sposób uwzględniający i wręcz

wynikający z określonych w studium ustaleń kierunków zagospodarowania przestrzennego wymienionych w art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustalenia planu miejscowego muszą więc zawierać się w znaczeniowym zakresie kierunków określonych w planie miejscowym. Z art. 3 ust. 1 i z art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika bowiem, iż studium jest prawnie określonym instrumentem kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy, służącej ustalaniu lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. Skoro więc w studium - według art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - określa się kierunki zagospodarowania przestrzennego przy uwzględnieniu lokalnych uwarunkowań, to te kierunki stanowią lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, w rozumieniu art. 9 ust. 1 powołanej ustawy, determinujące treść planu miejscowego w zakresie ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu - zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, których szczegółowość określona została w art. 15 ust. 2 i 3 powołanej ustawy”.

Reasumując, opisane wyżej przedmiotowe wady Rady Gminy Dębowa Kłoda, zarówno w zakresie braku określenia minimalnej liczby miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową jak również w zakresie naruszenia ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w ocenie organu nadzoru stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Jednocześnie informuję, iż na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymuje:

1. Wójt Gminy Dębowa Kłoda
2. Przewodniczącą Rady Gminy Dębowa Kłoda